

[Lilli Gyldenkilde]

get, har tjenestemandsgeselskaberne ikke været inde i direkte forhandlinger om, hvordan man kunne finde frem til noget, som de kunne gå med til. Tjenestemandsgeselskaberne har jo bedt om – det ved vi, fordi de har været i deputation i udvalget – at der blev nedsat en arbejdsgruppe, som virkelig grundigt kunne gennemarbejde disse ting, så man kunne nå frem til noget, begge parter syntes de kunne stå inde for. Det bruges meget i dansk lovgivning, men det bruges altså ikke i det her tilfælde. Det skyldes vel nok, at dette skal være et fremskridt, sådan som det betegnes af fremskridtspartiet, og det betyder reelt, at det er et tilbageskridt.

Jeg kunne forstå på den socialdemokratiske ordfører, hr. Ole Thomsen, at han hilser dette forslag med tilfredshed, på trods af at det udelukkende handler om, at disse tjenestemænd er gået hjem i 3 timer i marts 1979. Jeg synes, det er urimeligt at gøre så meget ud af noget, som egentlig kun var en storm i et glas vand. Vi agter ikke at være med til gennemførelsen af dette forslag, men vi agter selvfølgelig under udvalgsarbejdet at børe i det, bl. a. i, hvilke andre der kan være tale om skal sidde med her, for vi er ikke så tilfredse med, at det skal være Kommunernes Lønningsnævns. Og så håber jeg i øvrigt, at organisationerne vil vågne op lidt før, end de plejer, så de kan komme og fortælle os lidt om disse ting i udvalget.

(Kort bemærkning).

Ole Thomsen (S):

Det er ikke rigtigt, når fru Lilli Gyldenkilde siger, at vi hilser forslaget med tilfredshed. Jeg sagde udtrykkelig, at denne 3 timers konflikt havde fået alt for stor betydning i sin tid, men den har vist de skævheder, der er med hensyn til bodsspørgsmål vedrørende tjenestemænd. Man må ikke glemme, at det jo også gælder den modsatte vej, for tjenestestedet, at der nu bliver ensartethed. Uanset om det er en vestjysk kommune, måske med et andet politisk styre end det, fru Lilli Gyldenkilde kan lide, eller det er en storbykommune, hvor der sidder en socialdemokratisk eller en SF-styret – det sidste er nok usandsynligt – ledelse, får man en ensartet behandling af kommunernes og statens tjenestemænd, hvis de skulle nedlægge arbejdet af

en eller anden grund. Det er det, det drejer sig om.

Tyroll (VS):

Det har jo allerede været nævnt, at vi har haft lignende ting til behandling før, dels i forbindelse med en forespørgselsdebat den 18. november 1980, dels ved førstebehandlingen af lovforslaget om en tjenestemandsrret for statstjenestemænd den 6. februar 1981, og jeg vil stort set henvise til, hvad jeg sagde dengang.

Jeg vil stadig væk fremhæve, at på det principielle plan vender VS sig imod hele tjenestemandsinstitutionen. To af de væsentligste årsager er pantsætningen af aktionsretten, at man altså fraskriver sig dette våben over for arbejdsgiverparten, hvilket har vist sig at være en dårlig ting, og hele spørgsmålet om den loyalitetsforpligtelse, der ligger i tjenestemandsinstitutionen. Det bevirker bl. a., at man binder sig til at være loyal over for nogle af de målsætninger, som er til stede hos det offentlige og kommunerne, som vender sig direkte imod egne interesser, som vender sig imod lønarbejdernes interesser. Der tænker jeg på nedskæringsaktiviteterne, og jeg tænker på den lønpolitik, det offentlige har ført.

Jeg vil godt sige til socialdemokratiets ordfører, at det, jeg synes at aktionerne, de 3 timers arbejdsnedlæggelse, mest af alt viste, var, at det offentlige ikke var i stand til at overholde sin del af forpligtelserne. Det er indeholdt i tjenestemandsbegrebet, at der i hvert fald ligger den forpligtelse – det har hidtil været gældende praksis – at man følger den almindelige lønudvikling på arbejdsmarkedet for de offentligt ansattes vedkommende. Det skulle være noget af det, der var grundelsen for, at de accepterer, at de ikke har strejkeret. Men her var der tale om udvikling af et efterslæb, og fordi det offentlige ikke viste interesse for at forhandle dette, lavede de denne arbejdsnedlæggelse på 3 timer. Det fik ikke det offentlige eller regeringen til at sige: o.k. vi må have rettet dette lønefterslæb op. Vi har heller ikke set ved denne overenskomst, at man har rettet dette lønefterslæb op. Det får altså socialdemokratiet til at komme med nogle yderligere sanktionsmuligheder imod de offentligt ansatte, imod tjenestemændene. Jeg synes altså, at